

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובעים: 1. שמעון ברבי
2. חי ברבי

נגד

הנתבעים: 1. Google Inc.
2. גוגל ישראל בע"מ (נמחקה ביום 26.12.2018)
3. Mediolex Limited
4. Sergey Kudrjavcev
5. Mark Schultz

בשם התובעים: עו"ד גיא אופיר
בשם הנתבעות 1-2: עו"ד רות לובן; עו"ד אור קרבקי

החלטה

הבקשה

1. בקשה להמצאה מחוץ למדינה, מכוח הוראותיה של תקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

התובעים 1 ו-2, אב ובנו, טוענים כי בשנים 2016 ו-2017 הופיעו על אודותם פרסומים כוזבים ופוגעניים במרשתת. לטענתם היו אלה פרסומים בשפה האנגלית, באתר שכתובתו complaintsboard.com ושהועלו במטרה לסחוט מהם תשלום כופר בתמורה להסרתם. אליבא דתובעים, הם פנו לאתר בדרישה להסיר את הפרסומים, פנייתם סומנה ככזאת שטופלה, ברם הפרסומים ממשיכים להופיע גם כיום, בכל עת ששם מוקלד באנגלית במנוע החיפוש של נתבעת 1.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

2. נתבעת 1 מפעילה, כידוע, מנוע חיפוש המאתר תוכן בהתאם לבקשות של גולשים ועל פי תוכנה אשר סורקת כמות עצומה של דפי רשת. לפי גרסתה, היא אינה יוצרת תוכן אלא משמשת מעין מפתח עניינים ('אינדקס') למידע שנוצר ועוצב בידי מפעילים של אתרים ושל דפים ברשת.

3. נתבעים 3-5, לפי הנטען, הם הבעלים של האתר complaintsboard.com. לפי האמור בכתב התביעה, אתר זה הוא פלטפורמה לפרסום תלונות על מוצרים או על שירותים בכל רחבי העולם, מבלי שהמפרסם נדרש להזדהות או להציג אסמכתא כלשהי. התובעים טוענים כי נתבעים 3-5 הם בעלי "הפלטפורמה אשר נותנת במה ומאפשרת את קיומם של הפרסומים המפרים", והכוונה להפרה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. נתבעים אלה אינם אזרחי ישראל או תושביה. לגרסת התובעים, מקום פועלם הוא מדינת לטביה והם מיוצגים בידי משרד עורכי-דין, שמקום מושבו בארצות-הברית.

4. התובענה הוגשה תחילה נגד נתבעות 1 ו-2 בלבד. בהמשך תוקן כתב התביעה כך שנתבעת 2 נמחקה והוספו נתבעים 3-5. התובעים טוענים לעוולה מכוח חוק איסור לשון הרע ומבקשים צו, שיורה על הסרתם של הפרסומים הפוגעים, באופן שבעת שמשמשי המרשתת מקישים את שמותיהם הם לא יעלו כאחת מתוצאות החיפוש. כמו כן מבקשים התובעים סעד כספי בגין הפגיעה בשמם הטוב. היות שמקום מושבם ופועלם של נתבעים 3-5 ושל באי כוחם הוא מחוץ לישראל הוגשה הבקשה דנן – להיתר המצאה מחוץ לתחומי המדינה.

דיון

5. היתר-המצאה לחו"ל פירושו הרחבת סמכותו של בית המשפט הישראלי מעבר לתחומה של מדינת ישראל. לא בנקל יעתרו בתי המשפט לבקשות מעין אלה. יש לנהוג בן במרב-הזהירות, הן מחשש להתנגשות בין סמכויות והן על מנת שלא לפגוע בכללי הכיבוד בין ערכאות שיפוט (רע"א 7342/11 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' Incomacs Ltd., בפסקה 4 לפסק דינו של כבוד השופט ניל הנדל (פורסם באתר הרשות השופטת, 2.8.2012)).

6. על בקשה להיתר-המצאה לבסס שלושה אדנים מצטברים: קיומה של עילת-המצאה, לפי אחת העילות המנויות בתקנה 500; קיומה של עילת-תביעה – יש להוכיח שאלה רצינית שנדרש לברר; והוכחת נאותותו של הפורום בישראל. נכתב על כך בספרות המשפטית:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

"על המבקש היתר המצאה מחוץ לתחום המדינה להראות כי עניינו בא בגדר עילות ההמצאה המנויות בתקנה 500, וכי עומדת לו עילה לגופו של עניין. כאשר בית המשפט בוחן את עילות ההמצאה עליו לבחון אם יש למבקש 'תביעה הראויה לטיעון'. זוהי רמת הוכחה נמוכה מזו הנדרשת בהליך אזרחי רגיל, קרי – מאזן ההסתברויות. בבחינת העילה לגופו של עניין, על בית המשפט להשתכנע שמתעוררת 'שאלה רצינית' שיש לדון בה. השאלה נועדה לוודא כי התובענה אינה טורדנית או תובענת סרק. רק אם שוכנע בית המשפט שהתשובה לשתי הדרישות, עילת ההמצאה ועילת התובענה, הינה חיובית בהתאם לרמת ההוכחה הנדרשת, יעניק למבקש את היתר ההמצאה בכפוף לבדיקתה של נאותות הפורום" (אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי 403 (מהדורה שתיים עשרה, 2015)).

7. בפן הדיוני, בקשות להיתר המצאה לחו"ל, מעצם טיבן, נדונות במעמד צד אחד. הנטל להוכיח כי יש להתיר את ההמצאה מוטל על התובע, המבקש את ההיתר:

"הטלת הנטל על התובע במקרה של היתר המצאה לחו"ל מתבקשת אף מהמסגרת הדיונית שמדובר בה. הבקשה להתיר המצאה מחוץ לתחום השיפוט הינה מעצם טיבה בקשה הנדונה על-פי צד אחד. משבית-המשפט נעתר לבקשה, ומשכתב-בי-דין הומצא לנתבע במדינה הזרה, רשאי הנתבע להגיש בקשה לביטול היתר ההמצאה" (ע"א 4601/02 ראדא תעשיות אלקטרוניות בע"מ נ' Bodstray Company Ltd., פ"ד נח(2) 465, 472 (2004)).

עילת-המצאה

8. המבקשים נסמכים על ההוראות שבסעיפים (6) ו-(10) לתקנה 500:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

"(6) מבקשים צו מניעה לגבי דבר הנעשה או עומד להיעשות בתחום המדינה, או מבקשים למנוע או להסיר מטרד בתחום המדינה, בין אם מבקשים גם דמי נזק בקשר לכך ובין אם לאו;

(...)

(10) האדם שמחוץ לתחום המדינה הוא בעל דין דרוש, או בעל דין נכון, בתובענה שהוגשה כהלכה נגד אדם אחר, שהומצאה לו הזמנה כדין בתחום המדינה".

החלופה המתאימה היא הוראתה של תקנה 500(10). יש לבחון אם נתבעים 3-5 הם בעלי דין דרושים ונכונים בתובענה דנן. לשון-התקנה מחייבת את המבקש לעמוד בשלושה תנאים מצטברים: עליו להוכיח כי בעל הדין הזר הוא "דרוש" או "נכון" לתובענה; כי התובענה נגד בעל הדין המקומי "הוגשה כהלכה"; וכי, לגוף העניין, התובענה איננה משוללת יסוד או פסולה על פניה. הבקשה מכוח התקנה האמורה נבחנת בשני שלבים. תחילה יש לבדוק אם התובענה "הוגשה כהלכה" בעניינו של בעל הדין המקומי. רק אם התשובה לכך חיובית יש לבחון אם התובענה איננה משוללת יסוד. כך, מתוך "ראייה כוללת של כל הנסיבות" (גורן לעיל, בעמ' 411; ע"א 481/84 אטלנטיק, חברה לדיג וטפנות בע"מ נ' astilleros y. Talleres del noroeste s.a, פ"ד מב(3) 102, 108 (1988)).

9. בשאלה אם תובענה הוגשה כהלכה קבעה, בבית-המשפט העליון, כבוד השופטת מרים נאור כך:

"תובענה שהוגשה 'כהלכה' נגד בעל הדין המקומי היא תובענה שהגשתה עומדת בכל הדרישות הפורמליות והפרוצדורליות הכלולות בתקנות סדר הדין האזרחי. בנוסף, תובענה כזו אינה פסולה או משוללת יסוד על פניה, גם לגופו של עניין" (רע"א 4038/09 ברונשטיין נ' ד"ר בלינדר ג'ורג' – מ.א.ר בע"מ, בפסקה 33 לפסק דינה (פורסם באתר הרשות השופטת, 19.7.2009)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

ככל שהדבר נוגע לנתבעת 1, לא מצאתי כי נפל פגם פרוצדורלי או פורמלי בהגשתה של התביעה נגדה. לגופו של עניין, למצער בשלב המקדמי בו אנו מצויים, ניתן לקבוע כי התובענה איננה משוללת יסוד ויש ליתן לתובעים את יומם בבית-המשפט לשם הוכחתה.

10. מענה לשאלה אם נתבעים 3-5 הם בעלי דין דרושים או נכונים בכירור המחלוקת, עובר בשאלה כלום היה בית המשפט מוסמך לברר את התובענה נגדם לו מקום פועלם ומושבם היה בישראל. הרציונל מובן: לדון באופן שלם וממצה, בהליך אחד, במכלול הסוגיות המתעוררות בקשר לאותו העניין (רע"א 481/89 מרק פקג'ינג סיסטמס נ' מהדרין בע"מ, פ"ד מד(1) 113, 116 (1989); רע"א 5150/02 וינברג נ' ביילס, פ"ד נח(2) 205, 211 (2003)). כאן, לדידי, לא מתעורר כל קושי, שכן לו מדינת ישראל הייתה מקום מושבם ופועלם של נתבעים 3-5, לא היה מתעורר ספק באשר לנחיצותם בדיון בתובענה. זאת, מבלי שנקבע דבר לגבי תוצאתה האפשרית של ההכרעה בתיק זה.

עילת תביעה

11. משהמבקשים עברו את המשוכה של עילת ההמצאה, תיבחן עילתה של התביעה. בהידרשות לכך דומה שיש לפעול במשנה זהירות "שהרי כל ספק פועל לטובת תושב החוץ ונגד הזמנתו להתדיין בישראל. אין זו שאלה דיונית גרידא כי אם מהותית" (גורן בעמ' 403). לאחר העיון בכתב התביעה, בזהירות המתבקשת ומבלי לקבוע מסמרות, נהיר כי מועלית שאלה המצריכה בירור. לפיכך, גם משוכה זו צלחו התובעים.

פורום נאות

12. אפילו בהתקיימן של עילת תביעה ושל עילה, המאפשרת רכישתה של סמכות שיפוט בינלאומית, רשאי בית המשפט שלא להתיר את ההמצאה אם נוכח כי הוא איננו הפורום הנאות לברר את התובענה. גם לאחר שצלח בעל דין את המשוכות להוכיח את תחולתה של תקנה 500, מוקנה לבית המשפט שיקול הדעת אם להתיר את ההמצאה והוא יפעילו בזהירות המתבקשת (ע"א 837/87 הוידה נ' הינדי, פ"ד מד(4) 545, 551 (1990); רע"א 2705/97 הגבס א' סיני (1989) בע"מ נ' The Lockformer Co., פ"ד נב(1) 109, 112 (1998); עניין ראדא, בעמ' 471). הנטל להוכיח, שהפורום בישראל הוא, באופן מובחן וברור ("clearly and distinctly"), הפורום הנכון לברר את התובענה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

מוטל על בעל הדין המבקש את ההיתר (מיכאל קרייני "שיקולי הפורום הנאות: מסעם אל תום האלף השני ומעבר לו" מחקרי משפט יט 67, 70 (2002)).

כאמור, נטל ההוכחה הוא על המבקש ולמעלה מכך, אפילו ניתן היתר להמצאה, יכול בעל דין לעתור ולבקש את ביטולו, וגם במצב דברים זה, הנטל להוכיח כי יש להותיר את היתר ההמצאה על כנו הוא על מבקש ההיתר. באופן זה על המבקש יהא להוכיח את נאותות הפורום בישראל ועליו להוכיח גם את תחולתה של תקנה 500 לתקנות (ע"א 3908/08 תיקו בע"מ נ' Forem Bagco Inc., בפסקה 17 לפסק דינה של כבוד השופטת אסתר חיות (פורסם באתר הרשות השופטת, 26.8.2010); ת"צ (מרכז) 53990-11-13 הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת (ע"ד) נ' AU Optronics Corporation, בפסק דינו של כבוד השופט אבי פורג (פורסם במאגרים 6.3.2016)).

13. לא מכבר עמדה, בבית-המשפט העליון, כבוד השופטת יעל וילנר על השיקולים המנחים בבחינת נאותותו של הפורום:

"בפסיקה נקבעו שלושה מבחנים המשמשים לצורך בחינת השאלה איזה פורום הוא הפורום הנאות לדיון בתובענה: (1) איזה פורום הוא בעל מרב הזיקות לסכסוך; (2) מהן הציפיות הסבירות של הצדדים ביחס למקום ההתדיינות בסכסוך; (3) מהם השיקולים הציבוריים העומדים על הפרק, ובעיקר לאיזה פורום 'עניין אמיתי' לדון בתובענה. לצד זאת, נקבע כי רק כאשר האיזון בין הזיקות לפורום הישראלי לבין הזיקות לפורום הזר נוטה בבירור, באופן משמעותי לפורום הזר, יחליט בית המשפט הישראלי כי, על אף שהוא מוסמך לדון בתביעה, הוא אינו הפורום הנאות לדון בה" (רע"א De Neef Construction Chemicals BVBA 928/18 נ' גילאד בע"מ, בפסקה 17 להחלטתה (פורסם באתר הרשות השופטת, 15.5.2018). ההדגשה היא במקור).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

14. מכתב-התביעה נדמה כי האינטראקציה בין התובעים לבין נתבעים 3-5 הייתה מינורית, וקשה ללמוד ממנה על מירב הזיקות לסכסוך. למעלה מכך, התובעים לא טענו לקשר כלשהו בין הנתבעים 3-5 לבין מדינת ישראל. הענין של מירב הזיקות יוכרע, אפוא, לפי מכלול הנסיבות. נתבעים 3-5 פועלים ברחבי העולם. התובעים עצמם ציינו כי האתר המדובר "מהווה פלטפורמה לפרסום 'תלונות' על מוצרים ו/או שירותים בכל רחבי העולם" (סעיף 4 לכתב התביעה. ההדגשה היא במקור). הפרסומים הנטענים, כפי שצוטטו בכתב התביעה, הם בשפה האנגלית. נתבעים 3-5 מעולם לא פעלו בישראל ולא נטען לקשר כלשהו שלהם לישראל, או לכוונה לפעול בישראל. אשר על כן, לא ניתן לקבוע כי הפורום הישראלי הוא הפורום בעל מירב הזיקות לסכסוך דנן.

15. באשר לציפיות הצדדים, לא אחת דובר בפסיקה על כך שקיימת צפיות סבירה שגופים עלולים להיתבע במדינות פועלים (ראו, בין היתר, עניין גילאר הנ"ל, בפסקה 19). במסגרת המבחן הזה יש לבחון גם יכולת לנהל את ההליך באופן יעיל בישראל (עניין Incomacs Ltd., בפסקה החמישית). נגיעתם של הנתבעים 3-5 למדינת ישראל מסתכמת בפרסומים הנטענים, על אודות התובעים שהינם ישראלים. כלומר, אין כל זיקה שהיא של הנתבעים דווקא לישראל. הם לא כיוונו לפעול בישראל דווקא או לקיים זיקה כלשהי אליה.

לא זו אף זו, אלא שלאור מקום מושבם ופועלם של הנתבעים 3-5, מקום מושבם ופועלם של באי כוחם של אלה, היעדר ידיעת השפה והיעדר כל זיקה לישראל, ברי כי ניהול ההליך בישראל יהיה בהכרח כרוך בקשיים לא מעטים ובהשקעה חריגה של משאבים. על כן, נקל להבין כי הציפייה הסבירה של הנתבעים, ככל שיתגלע סכסוך המצריך התדיינות משפטית, שכזו תיעשה במקום פועלם, היינו לטביה או, למצער, בארצות-הברית. התובעים לא הציגו נימוק משכנע לכך, שציפיית הצדדים היא התדיינות בישראל וכאמור, הנטל בעניין זה הוא על כתפיהם.

16. אוסיף עוד, כי אף במקרים בהם התרשם בית המשפט שהייתה נגיעה של בעל הדין הזר לישראל, אך מירב הזיקות הצביעו על הפורום הזר כמתאים יותר לברר את הסכסוך, נדחתה בקשה להיתר המצאה. בעניין Incomacs Ltd. התבקש היתר המצאה לחברה זרה, אשר העניקה לבעל הדין הישראלי שירותי שמאות ובדיקה של מטענים בטרם העמסתם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

לשילוח בינלאומי וערכה את הרישום של המכונה נשוא אותה התובענה, בטרם זו נשלחה לישראל. שם קבע בית המשפט, כך:

"המקום שעימו יש את הקשר המשמעותי ביותר עם ההתדיינות על פי 'מירב הזיקות'. מקום מושב העסק של אינקומאס הוא בבלגיה; מקום 'התרחשות האירוע' הוא בבלגיה; הסחורה נארזה בבלגיה, על פי חוקי בלגיה ועל פי 'אמות המידה וחובת הזהירות הנהוגה שם'; העובדים שארזו את הסחורה ומשמשים כעדים לתקינותה או אי תקינותה נמצאים בבלגיה; מקום מושב רוב העדים הוא בבלגיה. הללו, קביעות עובדתיות המה. נקודה זו מחזקת את המסקנה כי החלת מבחן מירב הזיקות במקרה הקונקרטי מובילה לכך שבית המשפט הישראלי איננו הפורום הנאות לדון בתובענה" (בפסקה 5 להחלטה).

בעניין תיקו בע"מ התובענה נסובה על סוגיה שטרית – שיקים אשר נמסרו לבעל הדין הישראלי בישראל. בכל זאת מצא בית המשפט את הפורום הזר כמתאים לברר את התובענה:

"התביעה השטרית בה עסקינן נסמכת כאמור על חמישה שיקים שמשכה המשיבה ואשר חוללו באי-פירעון בשל הוראת ביטול שניתנה על ידה. שיקים אלה, אף שנמסרו לידי המערערת בישראל, משוכים על בנק אמריקאי (Wachovia); מקום מושבה של המשיבה – מושכת השיקים – הוא כאמור בניו-ג'רזי, ארצות הברית; המערערת עצמה, באמצעות מר דוד אבן, הפקידה שיקים אלה לפירעון בחשבון בנק אותו פתחה בסניף של בנק לאומי במיאמי, פלורידה; והשיקים חוללו באי-פירעון בשל הוראת ביטול שניתנה על ידי המשיבה בארצות הברית לבנק הנמשך. נתונים ועובדות אלה אשר להם זיקה מובהקת לארצות הברית הם העומדים בבסיס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

עילת התביעה השטרית ומשכך הם מסמנים בבירור את הפורום האמריקאי כפורום הטבעי לדון בתביעה" (שם) בפסקה 18 לפסק הדין. הסוגריים הם במקור).

17. באשר למבחן השלישי, לעניין נאותות הפורום, היטיב, בכל הכבוד, לבאר כבוד השופט הנדל:

"נדמה שההבדל בין המבחן הראשון לשלישי הוא שבעוד הראשון בוחן נתונים אובייקטיביים ביחס שבין האירוע שבמחלוקת לבין הפורום השיפוטי הדרוש, המבחן השלישי הינו אמירה נורמטיבית בדבר הצורך לדון בעניין מסויים בגבולותיה של המדינה" (עניין Incomacs Ltd., בפסקה החמישית להחלטה).

ביישום המבחן השלישי הוסיף כבוד השופט הנדל כי "קיום הליכים בבית המשפט הישראלי על אף היותם בעלי זיקה מועטה לישראל עלול לבוא בסופו של יום על חשבונם של מתדיינים שזיקתם לפורום הישראלי רבה יותר" (שם).

17. היות שאנו נמצאים ערב כניסתן לתוקף של תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, הן תקנות סדר הדין החדשות, מצאתי מקום להתייחס להסדר הקבוע שם. תקנה 166(9) מציינת את העילה לבקשה להיתר ההמצאה מחוץ לתחום, בזו הלשון:

166. המצאה מחוץ בעל דין רשאי להמציא כתב טענות מחוץ לתחום המדינה לתחום המדינה בהתקיים אחד מאלה ובכפוף לתקנות 167 ו-168:

(...)

(9) האדם שמחוץ לתחום המדינה הוא בעל דין דרוש או נכון בתביעה שהוגשה כהלכה נגד אדם אחר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

בהשלמה, קובעת תקנה 167(ב) כי בית-המשפט רשאי להורות שבנסיבות העניין אין להמציא את המסמכים מחוץ לתחום המדינה. מסתמן, אפוא, כי אותם המבחנים המפורטים לעיל והקבועים בדין כיום יחולו גם לאחר שיכנסו לתוקפן התקנות החדשות.

18. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים ועיינתי באמור בכתב התביעה, מצאתי שאין טעם מיוחד המצדיק את בירורה של התובענה בגבולותיה של מדינת ישראל. זאת, בין היתר, מכיוון שמירב הזיקות אינן לישראל. לא הונח לפניי בית המשפט דבר שיהיה בו לסתור מסקנה זו.

זאת ועוד: העוולה הנטענת היא לפי חוק איסור לשון הרע. אין הדבר בידיעה השיפוטית כלום קיים חוק מקביל במדינה, המקיימת את מירב הזיקות לנתבעים 3-5, אם לאו.

הנה כי כן, התובעים צלחו אמנם את מרבית המבחנים שבדין, אולם הפורום הישראלי איננו הפורום הנאות לדון ולבחון את טענותיהם. בהחלטתי זו, איני מתעלם, כמצוותה של ההלכה לעשות כן, בפירות שחל במשקלה של הטענה בדבר הפורום הלא נאות בהינתן ההתפתחויות הטכנולוגיות, המאפשרות לקיים קשרים בין גורמים גם בלי להזיק לטלטולם של עדים בין מדינות (רע"א Lang 9141/00 נ' מרכס, פ"ד נו(1) 118, 123 (2001)). אלא שגם לאחר ששקלתי את אלה, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לכפות על הנתבעים 3-5 להתדיין בישראל.

19. לסיכום, איני מקל ראש, כלל וכלל, בתחושותיהם של התובעים ובפגיעה שהם חשים כי נגרמה ועודה נגרמת לשמם הטוב. ברם הבנה זו, לבדה, אין בה לעשות פורום לנאות. אוכל רק לשער כי לפנייהם של התובעים פתוחה האפשרות למצות את טענותיהם במקום המתאים לכך.

הבקשה להיתר המצאה נדחית. לפי הנסיבות, איני עושה צו להוצאות.

20. מוצע לתובעים לשקול את הסיכוי וה"סיכון" שבהמשך בירורה של התובענה נגד נתבעת 1 לבדה. עד ליום 1.4.2019 יודיעו התובעים את עמדתם. הדבר איננו מכוון להגביל את זכותם, ככל שקיימת, להגשתו של ערעור. המזכירות תקבע תזכורת פנימית ליום 2.4.2019.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

5 במרס 2019

ת"א 67847-03-18 ברבי ואח' נ' Google Inc. ואח'

ניתנה היום, כ"ח באדר א' התשע"ט, 5 במרס 2019, שלא במעמד-הצדדים.

גיא הימון, שופט

